

Francija, Clermont-Ferrand – avgust 2015

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime in priimek:

Teja Možina (teja.mozina@gmail.com)

Čas izmenjave:

od 3. 8. do 28. 8. 2015

Kraj izmenjave

Clermont-Ferrand je prikupno majhno mesto v centru Francije, v pokrajini Auvergne, ki je znana po svojih čudovitih gričih vulkanskega izvora, številnih jezerih, tovarni Michelin in seveda sirih. Mesto je obvladljivo peš, s kolesom ali dobro delujočim javnim prevozom. Imajo novejšo bolnišnico z moderno opremo in čudovito glavno avlo. Mesto je mirno a kljub temu ponuja tudi poleti dovolj dogajanja.

Komunikacija pred izmenjavo

Kontaktne oseba mi je pisala okrog 8 tednov pred začetkom izmenjave in me seznanila z dokumenti, ki sem jih jih morala podpisane poslati po mailu nazaj. Teden pred odhodom me je kontaktirala tudi moja gostiteljica in mi povedala, da je prvi teden moje izmenjave ne bo v stanovanju, a da naj se počutim kot doma!

Sprejem s strani tujih študentov

Na letališču sta me pričakala kolegica Maruša, ki je bila tam na izmenjavi prejšnji mesec, in lokalni LEO, ki sta me odpeljala do stanovanja ter na kosilo in mi na hitro razkazala mesto. Svojo kontaktno osebo sem spoznala prvi dan v bolnišnici, kjer mi je predala vse potrebne papirje ter me odpeljala na oddelek.

Nastanitev in prehrana

Bivala sem v stanovanju francoske študentke medicine, v centru mesta. Prvi teden sem bila sama, nato pa se je moja gostiteljica vrnila iz poletnih počitnic. Kosilo sem imela preskrbljeno v bolnišnični menzi, kjer je bila hrana, glede na to da je bila to menza, prav okusna. Dobila sem tudi 80 evrov gotovine, ki je bila sicer namenjena moji gostiteljici, ki naj bi mi kupovala hrano, a kot si lahko predstavljate sem si hrano v trgovini kupovala sama.

Delo v bolnišnici

V porodni sem se pridružila francoskim študentom, ki jim je prepuščeno veliko več dela in samostojnosti kot nam v Ljubljani. Takoj prvi dan zjutraj me je poiskal moj mentor, ki me je povabil s

sabo v ultrazvočno ambulanto na prenatalno diagnostiko. Prvih nekaj dni v bolnišnici sem preživela z njim, poleg ultrazvočnih pregledov sem bila tudi v operacijski dvorani v porodni sobi, kjer sem videla več carskih rezov, tudi pri dvojčkih, cerklažo, več feticidov. Pogovarjala sem se v francoščini, ki pa je bila kljub solidnemu znanju v gimnaziji že precej zarjavela. Tako sem si včasih pomagala s kakšnim izrazom v angleščini, kar pa je bilo hitro preveč za mlade francoske zdravnike, ki, zelo žalostno, večinoma sploh ne govorijo angleško in so se me kar hitro začeli izogibati. Kolegica iz Poljske, ki ni razumela francosko, se je pogovarjala le s profesorjem, ki ji je sicer prijazno prevajal, a se zaradi natrpanega urnika ni mogel posvečati le njej, tako da je domov odhajala že po kosilu. Naslednji teden me je v bolnišnici pričakalo presenečenje, saj sem zjutraj prišla na raport in ugotovila, da je moj mentor na dopustu. In da bo tam ostal prihodnje tri tedne, to pomembno dejstvo pa mi je očitno pozabil omeniti. To je pomenilo, da ga do konca moje izmenjave nisem več videla in sem se morala znajti po svoje. Tako sem drugi teden izmenjave preživela v porodni sobi, na sprejemu s študenti ali pa sem prisostvovala porodom skupaj z babicami. Francoski študenti imajo nalogo, da namestijo porodnico v svojo sobo, izmerijo vitalne znake, CTG, vzamejo anamnezo, pripravijo ultrazvok in pokličejo specializantko, ki konča pregled. Njihova naloga je tudi asistiranje pri carskih rezih, saj za ta namen nimajo inštrumentark, ampak sodelujejo le specialist, specializant in dežuren študent medicine. Za dežurstva so plačani smešnih 20 evrov za nekaj več kot 24 ur. Tako sem sama poskušala opraviti čim več sprejemov v porodno sobo, vmes pa sem odšla tudi v operacijsko dvorano ter prisostvovala porodom. Tretji in četrti teden moje prakse pa sem bila v ambulanti skupaj s specialistom ali babico. Tam namreč babice opravljajo redne preglede nosečnic, če nosečnost poteka normalno in ni posebnosti. Le v primeru težav je porodnica napotena k specialistu porodničarju. Za nekaj dni sem se pridružila tudi izjemno prijazni babici, ki je specializirana za uroginekologijo, ter sem tako videla veliko uroginekoloških preiskav, ki jih pri nas sicer opravljajo ginekologi. Delo v bolnišnici poteka od 8.30 zjutraj pa do 12.30, po odmoru za kosilo se nadaljuje ob 14.00 in traja do okrog 18. ure. Večinoma sem v bolnišnici ostajala skoraj do konca delovnika.

Mentorstvo

Z mentorjem sem preživela le prvi teden, prisostvovala sem prenatalnim preiskavam in posegom v operacijski dvorani v porodni sobi.

Socialni program

Poleg mene je bila v avgustu na IFMSA praksi le še ena študentka iz Poljske, s katero sva se prvi dan dobili in se sprehodili po majhnem mestu. Od socialnega programa smo izpeljali le mednarodni večer hrane in pijače, ki se je odvil v majhnem krogu naju dveh, najinih gostiteljic in kontaktne osebe. Ob večerih sva se večinoma družili s tujimi študenti, ki sva jih spoznali v bolnišnici in celo preko couchsurfinga. Prvi vikend sva se odzvali povabilu njene gostiteljice in se z BlaBlaCar odpravili na jug, v majhno obmorsko mesto, kjer ima njena družina hišo na obali. Izjemno gostoljubno so naju stregli tekom celotnega vikenda, tako da je bilo nama na koncu že pošteno nerodno. Naslednji vikend sva prav tako preko BlaBlaCar odšli v Lyon, kjer sva se cel vikend družili z najinim gostoljubnim couchsurferjem. Med tednom smo skupaj z novimi znanci iz mesta, najinim kontaktno osebno, mojo gostiteljico in ostalimi študenti na Erasmus praksi, ki so bili večinoma zanimivo prav tako Poljaki, odšli na piknik ob enega izmed številnih jezer v okolici ter na vrhu vulkanskega griča Puy de Dome enkrat ob bageti s sirom in kozarcu vina pričakali sončni zahod!

Prevoz

Do tja sem prišla z letalom Benetke – Pariz – Clermont-Ferrand in obratno nazaj. Za letalsko karto pri AirFrance sem odštela 300€, kar se mi na koncu niti ni zdelo pretirano, glede na to, da je potrebno pri nizkocenovnikih dodatno doplačati prtljago. Mesečna karta za javni prevoz (tramvaj, avtobus, javna kolesa), ki je tam zelo dobro organiziran in odlično teče, me je stala 25 evrov. Sicer je mesto majhno in če imaš srečo ter stanuješ blizu centra lahko greš praktično kakorkoli peš. Za vikend izlete sem uporabljala stran BlaBlaCar, ki je mednarodna različica naše strani prevozi.org, ter sem nabrala samo pozitivne izkušnje.

Splošna ocena izmenjave

Nad izmenjavo sem bila navdušena, videla sem veliko novega, tako v bolnišnici kot izven nje, spoznala sem razlike med delovanjem obeh zdravstvenih sistemov in videla možnosti za izboljšanje našega. Dobila sem ogromno novih poznanstev, ki mi veliko pomenijo tako v poklicnem kot v zasebnem življenju.

Približna razdelitev stroškov

300€ za povratno letalsko karto, 20€ za GoOpti prevoz do Benetk, 25€ za mesečno karto za javni prevoz po mestu in še precej več za neprecenljiva večerna druženja ob pivu in za izlete z novimi prijatelji.

Bolnišnica CHU Estaing od zunaj in znotraj



Na najbolj znanem vulkanu v okolici – Puy de Dôme



Pogled iz ene glavnih ulic v mestu na Puy de Dôme

